

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/27/2014
Identifikačné číslo spisu: 1013200405
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2015
Meno a priezvisko: CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:1013200405.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: O. C., E. XX, K. K., adresa na doručovanie O. Z. XX, K., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, Nám. Slobody 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 63/2013 (5N 4052/12), ev. č. 8440/2013 zo dňa 28. februára 2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sp/21/2013 - 29 zo dňa 25. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sp/21/2013 - 29 zo dňa 25. februára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu označené v záhlaví, ktorým navrhovateľovi podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Zákon“) nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Krajský súd, rovnako ako odporca, dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť v spore, čím navrhovateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na poskytnutie právnej pomoci. V dôsledku nesplnenia tejto podmienky sa odporca splnením ďalších zákonných podmienok už nezaoberal.

Proti predmetnému rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu na poskytnutie právnej pomoci vyhovie.

Uviedol, že krajský súd prejednal vec príliš formalisticky neberúc na zreteľ obsah napádaného rozhodnutia odporcu a jeho odvolania proti tomuto rozhodnutiu. Odporca prekročil svoju právomoc, keď posudzovanie jednej z troch podmienok na priznanie právnej pomoci (zrejmu bezúspešnosť) posudzoval po právnej stránke a nie v zmysle § 8 Zákona, t. j. či právo nezaniklo uplynutím času, či sa nepremlčalo a či bol žiadateľ schopný označiť dôkazy dôležité na preukázanie skutkového stavu. Právne posúdenie bezúspešnosti sporu patrí výlučne do právomoci súdov, nie odporcu. K zákonnému postupu

odporcu by došlo len v prípade, ak by skúmal schopnosti navrhovateľa označiť dôkazy na preukázanie jeho tvrdení dôležité pre preukázanie skutkového stavu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývalo, že zrejmú bezúspešnosť sporu odporca založil na § 239 ods. 1, 2, 3 O. s. p., pričom ignoroval dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorý sa navrhovateľ odvolával, pričom podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu súdu bez ohľadu na jeho formu, a to aj vtedy, ak to zákon inak vylučuje. Otázka prípustnosti dovolania ako otázka právneho posúdenia veci nemôže byť zverená do kompetencie odporcu.

Navrhovateľ poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C/84/2012 - 151 zo dňa 06.11.2012, ktorého závery krajský súd v napadnutom rozsudku úplne ignoroval. Z uvedeného uznesenia je zřejmé, že odňatie možnosti konať pred súdom je dovolacím dôvodom prípustným proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ bol v konaní predložený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/36/2011, závery v ňom vyslovené nie je možné aplikovať na prejedávaný prípad z dôvodu diametrálne odlišných skutočností.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 24.03.2014 vyjadril odporca, pričom mal za to, že podľa gramatického výkladu § 8 Zákona musí pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti prihliadnuť najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. Tento výpočet je exemplifikatívny, čo umožňuje prihliadať aj na ďalšie skutočnosti, ktoré vyplývajú z konkrétnych okolností jednotlivého prípadu. Posúdenie otázky zrejmej bezúspešnosti sporu nie je možné ponechať len na tvrdení žiadateľa, keďže odporca by potom len posudzoval otázku materiálnej núdze a otázku hodnoty sporu, pričom nárok by bol priznaný aj pokiaľ by žiadateľ nemal dôkaz, ktorým by pred súdom preukázal jeho oprávnenosť. Odporca poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/36/2011, sp. zn. 5Sžo/55/2013 ako aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24Sp 28/2012, s prihliadnutím na ktoré mal za to, že vo veci nepochybne šlo o zrejmú bezúspešnosť sporu. Na základe predložených dokladov a vyjadrení navrhovateľa bol spoľahlivo zistený skutkový stav a bolo preukázané, že v prípade podania dovolania proti uzneseniu o predbežnom opatrení nebolo možno v zmysle § 239 ods. 3 O. s. p. vylúčiť zrejmú bezúspešnosť sporu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie pre závažné procesné pochybenia. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 O. s. p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250d ods. 1 vety prvej O. s. p., žalovaný je povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 63/2013 (5N 4052/12), ev.

č. 8440/2013 zo dňa 28.02.2013, ktorým navrhovateľovi podľa § 10 ods. 5 Zákona nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci, keď dospel k záveru, že v prípade dovolania podaného proti uzneseniu o predbežnom opatrení nemožno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, keď v zmysle § 239 ods. 3 O. s. p. dovolanie nie je prípustné proti uzneseniu o predbežnom opatrení.

Z obsahu súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd vec meritórne prejednal a rozhodol bez toho, aby si od odporcu vyžiadal administratívny spis, ktoré pochybenie nemožno zhojiť v konaní pred odvolacím súdom.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.01.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.05.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.03.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.08.2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zjavné, akým spôsobom sa krajský súd vysporiadal s námietkami vznesenými v opravnom prostriedku navrhovateľa, a to najmä vo vzťahu k argumentu o prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ani to z akých dôvodov dospel k záveru o jeho nedôvodnosti. Rozsudok krajského súdu je tak nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, a teda nebolo ani možné ho podrobiť preskúmaniu v rámci konania o podanom odvolaní.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pričom krajský súd vytýkané nedostatky odstráni vyžiadanim administratívneho spisu odporcu, vec opätovne prejedná a rozhodne, pričom svoje rozhodnutie riadne a náležite zdôvodní berúc do úvahy aj argumenty vznesené v podanom odvolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.